

Стоилъ.

Зная азъ! На̀ ти тебе да видишь какво зная (*удря го съ плесници*), на̀ ти и таз', па на̀ ти и една третя да ся научишь. (*Стоилъ съ Грабча излизатъ*).

Кольо, самъ.

Чортъ да земне и истината и оня, който я казва. Лоша работа е въ днешне время чилъкъ да е вѣренъ и да казва истината. Чортъ да мя земне ако реча да повторя нѣкогаждъ за да кажа истината. Господарьтъ, да речемъ, пакъ да ся търпи! Господарь е, какво мога да сторя? Но този другийтъ господинъ, гдѣто е влѣзль тѣй подъ кожата му и борави въ таз' кжца денъ и ноцъ, да стои тѣй да мя попржжя и да мя бие?! Ще види той! Доца му и азъ отъ ржка, ако ми прилѣгне.

СЦЕНА ШЕСТА.

МАРІЯ, ФРОСИНКА, КОЛЬО.

Фросинка.

Можешъ ли ми каза, бай Кольо, ако е тука господарьтъ?

Кольо.

Тука е, да, тука е. Хж! Зная много добръ чи е тука.